

İğde Çiçeğine Üfleyen Kadınlar

— prens · 18 Şubat 2013

"Bilmezler;
Hükümsüz gecelerin/
Yürekte hecelendiğini..."

Yılına gider gibi acıları
Körkütük sarhoşluğun seyrinde
Demlenen eril beyinlere
Aşkı betimlemiş çakır gözleri
Ve tıgılı ellerinde güneşi yamarlar
Sıcak nefesleriyle/
O kadınlar...

Varla yok arasının
En ince çizgisinde
Birazdan kopacak
Söz eksiği bacıların
Ürkek nazlarından

Yeni tomura düşmüş
Alaca zigotların
Kan aralığında
Hasta uzuvlar sarar
Yıllanmış şarap yaralarını

Ve terli omuzlarında
Hayatın bitmez yükü
Sancıları gelincik çiçeği
Göbek bağını keser kına taşıyla
Serseri bir ömre getirdiği ceninin

Ağıtları mağrur;
Başları dik kayaların
Bir avuç üzüme ezilir
Analık yürekleri/
Yol başlarında erkek

Tarla başında ırgattır
Mayasıl yılların tenceresi
Buğday unundan herledir
Tüm çocukların bakışı...

"Ezik bir türkünün/
Ağıt bölümünde gizlidir kadın"

Son çağlara soyunurken
İzsiz bir merminin
Yol ayrımıdır bakışları
Sağanak yağmur çiseltisinde
Eriyen taşlara benzer nakışları

Gölge eriyiklerinde
En başta gider çırpınışları
Ahı bitmeyen gelinlerin
Salkım saçak sözlerinde

İğde çiçeğine Elif-ba üfler kadınlar
Son ciğerin ziftine kadar...